

การศึกษาเริ่งเบรี่ยบเที่ยบพิรุณการเมืองไทย
ศึกษาเฉพาะกรรัฐธรรมนัสกรศึกษาด้วยพิรุณสหประชาไทย

ร.ก.ก.ชงไชย แสงประดับ

001020

วิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาทบทวนหลักสูตรปริญญาตรีสาสตร์มนหมายเหตุ
แผนกวิชาการปกครอง
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ.๒๕๖๑

I 168168A9.

THE COMPARATIVE STUDY OF THE THAI POLITICAL PARTIES
CASE STUDY: THE SERIMANANGKASILA AND THE UNITED THAI PEOPLE PARTIES

Pol. Sub. Lt. THONGCHAI SANGPRADUB

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF POLITICAL SCIENCE

DEPARTMENT OF GOVERNMENT

GRADUATE SCHOOL

CHULALONGKORN UNIVERSITY

1974

ប្រធានកិច្ចការណ៍ នូវការងារខេត្តកិច្ចការណ៍ ឬអ្នកិច្ចការណ៍ដែលមិនមែនកិច្ចការណ៍
ការពិភាក្សាគារណ៍ស្ថិតនៃក្រសួងការពិភាក្សាបានការពិភាក្សា

សារី សារី.

កម្មដើ ប្រធានកិច្ចការណ៍

គណន៍ការងារទូទៅជាពីរ

..... នាយកដ្ឋានក្រសួងការពិភាក្សា

..... នាយកដ្ឋានក្រសួងការពិភាក្សា ក្រសួងការពិភាក្សា

..... នាយកដ្ឋានក្រសួងការពិភាក្សា ក្រសួងការពិភាក្សា

ឈ្មោះនាយកដ្ឋានក្រសួងការពិភាក្សា : លោកស្រាវជ្រាវ ករ.កន្លែង នគរបាលរាជការ

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาเริงเปรีบเทียบพรรคการเมืองไทย ศึกษาเฉพาะกรรคเสรี
มังคลากับพรรคสหประชาไทย

ชื่อ

ร.ศ.ก.ธ.ลงไถย แสงประดับ

แผนกวิชาการปักกรอง

ปีการศึกษา

๒๔๙๖

บทคัดย่อ

พรรคเสรีมังคลากิດ้าเป็นพรรคการเมืองที่มีอำนาจปักกรองประเทกไทยในระหว่าง พ.ศ. ๒๔๙๔ - พ.ศ.๒๕๐๐ เป็นพรรคการเมืองซึ่งรวมกุ่มทางการเมืองทั้ง ๆ ที่มีอำนาจปักกรองประเทกอยู่ในขณะนั้น โดยทุกกลุ่มให้การสนับสนุนจอมพล ป.พิมูลลงกรณ์ กุ่มทาง ๆ มีความเห็นสอดคล้องรวมกันในเรื่องอุดมการณ์และนโยบายทางการเมือง หากแผลงวันตัวกันเป็นพรรคการเมือง ได้ เพราะทุกกลุ่มยอมรับจอมพล ป.พิมูลลงกรณ์ พรรคเสรีมังคลากิດ้าใช้อำนาจหน้าที่กระทำทุจริตในการเลือกตั้งทั่วไปในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๐๐ จนกระทั่งการเลือกตั้งໄจัดทั้งรัฐบาลขึ้นบริหารประเทกตามความเห็นด้วยครั้งของประชาชน และพระชนกองสูญเสียอำนาจทางการเมืองเมื่อถูกคณะทหารนำโดยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ที่รัฐประหารเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๐๐ ส่วนพรรคสหประชาไทยเป็นพรรคการเมืองที่มีอำนาจปักกรองประเทกไทยในระหว่างปี พ.ศ.๒๔๙๙ - ๒๕๐๕ เป็นพรรคการเมืองซึ่งรวมกุ่มทางการเมืองทั้ง ๆ ที่มีอำนาจปักกรองประเทกอยู่ในขณะนั้น โดยทุกกลุ่มให้การสนับสนุนจอมพลถวัล กิตติมหารช แห่ง ๆ ที่มีความเห็นร่วมกันในเรื่องอุดมการณ์และนโยบายทางการเมือง และมีการแข่งกันแย่งอำนาจจากนภัยในพรรคอยู่เสมอ พรรคสหประชาไทยทำการเลือกตั้งทั่วไปในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๐๒ และໄจัดทั้งรัฐบาลขึ้นเบริหารประเทก แทนที่ของประสมกับปัญหาความชัดแยงภายในพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาพยายามก้าวไป การบริหารงานของรัฐบาลอยู่เสมอ จึงทำให้ค่ายนี้นำพรรคกัดลิมิจประการเสียก่อนจากการปักกรองประเทก และล้มเลิกพรรคการเมืองลงทั้งหมด ในวันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๐๕

สาเหตุที่ทำให้พรรคการเมืองหักสองพรรคองประสมความล้มเหลวແ乜จฉะมีที่ทรัพย์มาก
กว่าพรรคการเมืองอื่น ๆ แห่งนี้ ก็เนื่องจากชนบธรรมเนียมประเทก วัฒนธรรม ตลอดจนค่านิยมใน

สังคมไทยเป็นไปในรูปที่ไม่ส่งเสริมให้มีพัฒนาการเมืองที่มีประสิทธิภาพอย่างระบบประชาธิปไตย พัฒนาการเมืองทั้งสองภาคคือภาคทั้งทางด้านบุคลากร และการบริหารงาน ขาดความต่อเนื่องโดย หมายทางการเมืองที่แท้จริง ขาดความต่อเนื่องที่เป็นตัวแทนของคนทุกระดับชั้นโดยให้ความสัมภึณุ และบทบาทสำคัญที่ทางด้านกฎหมายของประเทศไทยยังขาดเงื่อนไขที่จะสนับสนุนให้เกิดพัฒนาการทางการเมืองตามระบบประชาธิปไตย ในการพัฒนาระบบพัฒนาการเมืองไทยนั้น รัฐบาลควรจะป้องกัน โอกาสที่มักเบ็ดจากการจะใช้กำลังทหารสำรวจเข้ามายield อำนาจการปกครองประเทศอันเป็นอุปสรรคสำคัญ ของประชาธิปไตย และควรสร้างบรรยายการที่ส่งเสริมให้เกิดประชาธิปไตย เช่น ปรับปรุงการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมให้ส่งผลไปถึงประชาชนทุกระดับ เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีโอกาสรวมกันใน รูปคุณลักษณะคุณลักษณะของมนต์ทาง ๆ มากขึ้น ให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในทางการเมืองเพิ่มขึ้น เป็นระบบ ๆ ให้ความรู้และประสบการณ์ทางการเมืองแก่ประชาชนซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุด หัวใจสำคัญ จึงจะทำ สำนึกรักการเมืองพัฒนาการที่อาจต้องขึ้นใหม่ในอนาคตในความมั่นคงสร้างขึ้น กับโครงสร้างของระบบราชการ เพื่อให้พัฒนาการเมืองให้เป็นศักดิ์ศรีและมีความหวังระหว่าง ประชาชนกับรัฐบาล ควรกำหนดคุณการณ์ นโยบาย ตลอดจนระเบียบวิธีการปฏิบัติในพัฒนา แผนสอนและฝึกอบรม มีรายละเอียดทั่วบุคคล เป็นหลักหรือเปลี่ยนไปตามเจตนาของผู้ที่มีอำนาจ ความ ภาระทางแผนระยะยาว และวางแผนฐานของพัฒนาการไว้ให้มั่นคงทั้งทางด้านบุคลากร และวิธีทางกฎหมาย ของพัฒนาการ เพื่อให้พัฒนาการเมืองมีโอกาสที่จะอยู่รอดและพัฒนาตนเป็นพัฒนาการเมืองที่สมบูรณ์แบบใน อนาคต.

Thesis Title   The comparative study of the Thai Political Parties,
                          case study: The Serimanangkasila and the United Thai
                          People Party.

Name   Pol. Sub. Lt. Thongchai Sangprub.

Academic Year   1973

ABSTRACT

SERIMANANGKASILA was the ruling party in Thailand during the year 1955 - 1957. It comprised various influential political groups which were in support of Field Marshal P. Pibulsongkram. These political groups differed from one another in their political ideologies and policies. The motive behind their combination into a political party was due to the fact that each group recognized the leadership of Field Marshal P. Pibulsongkram. The SERIMANANGKASILA abused its power to win the general election held in February 1957. After the election, it formed the government to run the country despite the hatred of the people. Finally it came to the end of its political power when Field Marshal Sarit Thanaraj and his military clique staged a coup d'etat on September 16, 1957. The United Thai People Party came to power during 1968-1971. Likewise it was composed of different political groups which rendered support to Field Marshal Thanom Kittikajorn even though each group did not see eye to eye in their political ideologies and policies. Attempts were made to compete for more power among themselves inside the party. The United Thai People party won the general election in February 1969 and consequently formed the government. However,

it was faced with the internal conflict in the party and the party's MP's who occasionally exerted their influence on the government administration. This lead to the decision to seize power by the group of party leaders and also to the dissolution of all political parties on November 17, 1971. Reasons why the two above-mentioned parties were doomed to failure in spite of heavy subsidies compared with other political parties were firstly the matter of customs, culture as well as social value of Thai society which did not pave the way for the promotion of any efficient political party in accordance with the democratic system. Secondly, both parties lacked qualified personnel and efficient administration as well as clear ideology and policy. Thirdly, there were insufficient interest groups who represented people from all walks of life to support them. In addition, the legislative provision did not provide for the esstential conditions suitable for the political development in democracy. In order to initiate the development of political parties, the government must take certain precautions to prevent any dictator to use both military and police force to seize power and run the country, because such events hinder democratic development. Instead, the government should attempt to build the atmosphere which would be helpful to the democracy, for example, to improve the method of social and economic devalopment in such a way that it would utmostly benefit people of all levels, to provide opportunities for the people to organize themselves into pressure groups, to persuade the people to participate in politics, to give both knowledge and political experiences

2

to the people. Such are what the government must initiate. As regards the new government's political party to be set up, the government should bear in mind not to have the same structure as that of civil service system. The new government party should play the role bridging the gap between the people and the government as well as formulating clear ideology, policy and rules of the party. It is not also attached to any important individual person or designed to support will of those who were in power. The government should arrange long-term planning and lay down the foundation of the party permanently both in personnel and procedure so as to let the party have a chance to survive and evolve to be a complete political party.

In the future,

คำนำ

การที่ญี่ปุ่นได้เลือกเรื่อง "การศึกษาเชิงเปรียบเทียบพรรคการเมืองไทย ศึกษาเฉพาะกรรคและรัฐบาลไทย" เป็นหัวข้อวิทยานิพนธ์เพื่อเป็นส่วนประกอบในการศึกษาปรัชญาธุรกิจทางการปกครอง ถือว่าญี่ปุ่นมีความสนใจศึกษาประวัติการเมืองไทยในระบบธุรกิจและใน การศึกษาระดับนี้ ที่ญี่ปุ่นเขียนมีความคิดเห็นว่าพรรคการเมืองพื้นที่ บทบาทผู้นำสำคัญในแต่ละบุคคลจะเป็นพรรคธุรกิจ ดังนั้นญี่ปุ่นจึงเลือกพรรคและรัฐบาลไทย ซึ่งเคยเป็นพรรคธุรกิจในยุคหนึ่งมาเปรียบเทียบกับพรรคและรัฐบาลไทย ซึ่งเคยเป็นพรรคธุรกิจเช่นกัน การนำพรรคทั้งสองมาเปรียบเทียบกันย่อมทำให้เข้าใจถึงลักษณะสำคัญ ๆ ของพรรคธุรกิจ รวมถึงหัวข้อความกำหนดและความดูดันเหลือ เป็นอาทิ

ในการเขียนวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ ญี่ปุ่นได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลือจากอาจารย์ ดร. ธรรมดิ ทองธรรมชาติ โดยท่านได้กล่าวถึงความคิดเห็นอาจารย์คุณคุณวิจัย ในการเขียน ให้คำแนะนำเรื่องขอคิดเห็นคุณภาพของภารกิจและการ กับทั้งได้ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องทางๆ อย่างใกล้ชิด หากไม่ได้รับความกรุณาจากท่านแล้ว วิทยานิพนธ์เล่มนี้คงสำเร็จลงได้ยากเป็นแน่ นอกเหนือจากน้ำเสียงพร้อมกับ พ. ท. อันนพ ยุสานันท์ และอาจารย์วิทยา สุจิริกาภารกิจ ยังได้ร่วมเป็นคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ ซึ่งขอแนะนำและขอแก้ไขของท่านทั้งสี่เป็นอย่างสูง นอกจากนักการศึกษาอาจารย์เกย์ สุวรรณฤทธิ์ คอมยศีลารักษ์สุกานทร์ ฯลฯ ซึ่งก็รวมทั้งอาจารย์วิทยาลัย ญี่ปุ่นที่นักศึกษาอาจารย์พงศ์เพ็ญ ศุภนากย์ อาจารย์ ดร. สุมิตร จันหวังก์ อาจารย์มนตรี เจนวิทย์กุรา อาจารย์บงซัย วงศ์ษัญสุวรรณ คุณวิจิตร วิชัยสาร คุณประเสริฐ ไวย์พิทักษ์ คุณไฟโรมัน เกษกรสุนทร คุณธรรมชาติ นัยนະแพทัย และนักศึกษาอีกหลายนายซึ่งไม่อาจนับรายชื่อมาบรรยายได้หมด สำหรับญี่ปุ่นพระคุณที่ญี่ปุ่นเขียนขอกราบขอบพระคุณเป็นพิเศษก็คือ พ. ก. อ. จินดา ดวงจินดา ซึ่งเป็นญี่ปุ่นที่นักศึกษาของญี่ปุ่นซึ่งได้ให้ความช่วยเหลือและเวลาอันมีค่าแก่ญี่ปุ่น คุณมนุด และคุณจิกรา อุติพัฒน์ บิดามารดาของภริยาซึ่งเคยศึกษาและกระถูกให้กำลังใจ และสนับสนุนในทุกทางที่กระทำให้มาโดยตลอด สำหรับปีกามารดาและคุณยายของชาเฟเจ้า ความสำเร็จของชาเฟเจ้าในครั้งนี้คงน่าภาคภูมิใจเป็นอย่างมากที่จะหาสิ่งใดมาเปรียบ

เพรารະบุพการีที่ ๓ ได้ดูกฎหมายลับไปแล้วของชาพเจ้าน พยายามส่งเดริมให้ชาพเจ้าและอนุฯ ทุกคนพยายามมานะมากบัน្តในการกีดขวางเพื่อยกสถานภาพของบุตรหลานของท่านให้มีหน้ามีท่าเท่เป็น กันญูอนในสังคม ซึ่งเป็นสิ่งที่ชาพเจ้าไก่พยายามกระทำกันโดยนายของท่านเสมอ และได้รับทราบ สำเร็จพอสมควรในเรื่องนี้

วิทยานิพัฒันน์กิมไม่มีทางสำเร็จหากปราศจากขออนุญาตซึ่งได้รับความอนุเคราะห์จาก พ.ท.อันน์ บูรพาณฑ์ และภริยา คุณนิพัทธ์ พิมูลสังกรณ์, ร.ก.อ. เป็นมิ บุญยะโชค และคุณสุวิชช์ พันธุ์เทราษฎร์ ตลอดห้งเจาหน้าห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ ชาพองกรณหัววิทยาลัย

บูรพาณฑ์เบื้องหลังความสำเร็จของวิทยานิพัฒันน์โดยแท้จริงนั้น น่าจะเป็นภริยาสุคหติ ของชาพเจ้า คุณริยา แสงประดับ ซึ่งเธอได้เคยช่วยเหลือเมื่อชาพเจ้าทิคัค เริงเร้าเมื่อชาพเจ้า เดือยชา และปิดบลประโภในนามที่ชาพเจ้าหอแท้ เป็นคงประทีปและกำลังใจให้ชาพเจ้านมีงานอดทน พยายามกัดกันทำวิทยานิพัฒันน์จนสำเร็จเกือบจะพร้อม ๆ กันที่เธอให้กำเนิด "ลูกโภต" บุตรคนแรก ซึ่งอาจนับเป็น "วิทยานิพัฒันน์" ของเรา ดังนั้นชาพเจ้าจึงหงอขอแสดงความขอบคุณ ก่อเรื่อเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี่

หากวิทยานิพัฒันน์จะมีความด้อยบาง บูรพาณฑ์ขออุทิศความคือบันน์ให้กับประเทศไทย...
คินแคนที่ผู้เขียนถือกำเนิด, มีความสูงทัน, ความรัก และเทิดทูนไว้เห็นอีสิ่งอีก.

ร.ก.ก. ลงไชย แสงประดับ

ถูกกาพันธ์ ๒๕๗๗

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย	หน้า
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
คำนำ	๒
บทนำ	๓
ความมุ่งหมายและขอบเขตการศึกษา	๓
วิธีการศึกษา	๓
บทที่ ๑ เงื่อนไขบางประการที่เอื้อให้พัฒนาการเมือง	๔
ชนบทธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ตลอดจนภูมิปัญญาของสังคม	๔
คุณภาพของพระภารกิจการเมือง	๕
อุดมการณ์และนโยบาย	๕
กลุ่มอิทธิพล	๖
ทุน	๙๐
กฎหมาย	๙๖
บทที่ ๒ ประวัติความเป็นมาของพระภารกิจการเมืองไทยโดยย่อ	๙๘
วิัฒนาการของพระภารกิจการเมืองไทย	๙๘
พระภารกิจการเมืองของพระราชนครินทร์บุคคลั้งการเปลี่ยนแปลงการปกครอง	๙๘
พ.ศ.๒๔๗๕	๙๙
พระภารกิจการเมืองบุคคลั้งสังคมในกรุงรัตนโกสินทร์	๑๐๓
พระภารกิจการเมืองหลังประกาศใช้พระราชบัญญัติพระภารกิจการเมือง พ.ศ.	๑๐๘
๒๔๙๔	๑๑๒

บทที่ ๓ การจัดทัพพรรค

พระครเสรีมนังคศิลป	หน้า
พนฐานของพรรค	๑๖
มุต เทหุและวัตถุประสงค์ของการก่อทัพพรรค	๑๘
นโยบายและอุดมการณ์ของพระครเสรีมนังคศิลป	๒๔
การจดทะเบียนและรายงานข้อมูลภาระ	๒๕
การจัดองค์การและการบริหารงาน	๒๖
ลักษณะโครงสร้างและส่วนประกอบของพระครเสรีมนังคศิลป	๒๗
พระครสหประชาไทย	๒๘
พนฐานของพรรค	๒๙
มุต เทหุและวัตถุประสงค์ของการก่อทัพพรรค	๓๐
อุดมการณ์และนโยบาย	๓๑
การจดทะเบียนและรายงานข้อมูลภาระ	๓๒
การจัดองค์การและการบริหารงาน	๓๓
ลักษณะโครงสร้างและส่วนประกอบของพระครสหประชาไทย	๓๔

บทที่ ๔ พฤติกรรมทางการเมือง

พระครเสรีมนังคศิลป	๔๖
ก่อนการจัดทัพรัฐบาล	๔๖
พฤติกรรมทางการเมืองหลังการจัดทัพรัฐบาล	๙๐๗
พระครสหประชาไทย	๙๙๕
ก่อนการจัดทัพรัฐบาล	๙๙๕
พฤติกรรมทางการเมืองหลังการจัดทัพรัฐบาล	๙๙๙

บทที่ ๔ วิกฤตการณ์และภัยจราจรของพระรัตน์ พระรัตน์เสรีมังคลกิตติฯ การซักดยงระหว่างกลุ่มทาง ๆ ภายในพระรัตน์ การเดินขบวนประท้วงการเลือกตั้ง "ไม่เรียบร้อย" การแยกแยกของสมาชิกพระรัตน์เสรีมังคลกิตติฯ การเปิดอภิปรายทั่วไปของสมาชิกสภาก్ยานฟ่ายคำน การถกเถียงรัฐมนตรีฝ่ายทหาร รัฐประหาร ๑๖ กันยายน ๒๕๖๐ พระรัตน์ประชุมใหญ่ การคัดค้านชาร์มมูญพระรัตน์และความขัดแย้งในการคัดเลือกตัวผู้สมัคร การก่อการชุมนุมของสมาชิกสภาก్ยานฟ่าย ความขัดแย้งระหว่างผู้นำกลุ่มทาง ๆ ในพระรัตน์ การปฏิวัติ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๗ บทที่ ๖ สูญและเสื่อมแห่ง สูญ ขอเสื่อมแห่ง บรรณาธิการ ประวัติผู้เขียน	หน้า ๑๔๘ ๑๔๙ ๑๕๐ ๑๕๑ ๑๕๒ ๑๕๓ ๑๕๔ ๑๕๕ ๑๕๖ ๑๕๗ ๑๕๘ ๑๕๙ ๑๖๐ ๑๖๑ ๑๖๒ ๑๖๓ ๑๖๔ ๑๖๕ ๑๖๖ ๑๖๗ ๑๖๘ ๑๖๙ ๑๗๐ ๑๗๑ ๑๗๒ ๑๗๓ ๑๗๔ ๑๗๕ ๑๗๖ ๑๗๗ ๑๗๘ ๑๗๙ ๑๘๐ ๑๘๑ ๑๘๒ ๑๘๓ ๑๘๔ ๑๘๕ ๑๘๖ ๑๘๗ ๑๘๘ ๑๘๙ ๑๙๐
--	---